

det var påtrængende nødvendigt at gjøre Noget her. Det ærede Medlem lagde Vægt paa den mere specielle og videregaaende Undervisning paa Landbohøjskolen, som nu skal ydes til Enkelte, der i en særlig eminent Grad skulle være Landbruksstudenter. Det ærede Medlem kan have Ret i, at der paa Landbohøjskolen skal være en Forberedelse til Læroergjerning, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at Landbohøjskolen ved Siden deraf maa fastholde sin nuværende Op-gave som er at staffe Landbruksstudenter i almindelig Forstand til Veie, ved Siden af, at det giver specielle Kursus til Viderekomne; det vil jeg gjerne strax nævne. Naar man ser hen til, hvorledes Landbohøjskoleloven fordeler Undervisningen i 1856 og nu, saa vil man sige sig selv, at naar henses til, hvad der er sket siden, og til den Udvikling, der har været, maa vi nødvendig komme til en anden Ordning. I Lov af 8de Marts 1856 om Landbohøjskolen staar der, at Undervisningen meddeles fornemlig af 7 fast ansatte Lærere, som udnævnes af Kongen, nemlig 4 Lærere i Veterinærvidenskabene, 1 i Kemi og Pharmacie, 1 i Landøkonomi og 1 i Landmaaling. Altsaa 4 i Veterinærvidenskab, 1 i Landøkonomi, 1 i en Videnskab, der kan kaldes en Hjælpevidenskab for Landbruget, saavel som ogsaa for Veterinær-virkomheden; Ingen for Havebruget, Ingen for Forstænenet og Ingen for alle de øvrige Ting, der nu findes paa Landbohøjskolen, og Ingen for den videre Undervisning i Landøkonomi. Begrebet Landøkonomi tages nemlig i snæver Forstand, idet det, man den Gang forstod ved Landøkonomi var Agerdyrking i allerførste Forstand, Kultivering af Korn o. s. v. Meierifag var der jo Ingen, der tænkte paa den Gang, thi det eksisterede slet ikke som Sag i den Forstand, hvori man nu tager det, men kun som praktisk Gjerning. Heller ikke var der Tale om at anstille fysiologiske Forsøg eller at give Undervisning i Plante- og Dyrefysiologi. Derfor er det ganske naturligt, at man maatte udvide Kredsen af Lærere. Jeg tør ogsaa paastaa, at der gennem Landbohøjskolen Lærere og deres Virksomhed i Tilføjning til det praktiske Agerbrug er udrettet noget meget Betydeligt, langt Mere end Mange ville se, dog havde den ærede Ord-fører Syn for det. Tager man f. Ex. Meieridriften, var det først i Aarene 1860—70, at Theori og Praxis kom til at følges ad, og der blev da i det Hele bragt en vis energisk Intelligents ind i Meierifaget. I de Aar var det, at Professor Segelcke udfolde sin Virksomhed. Siden er det Docent Fjord, der fik Kemien spændt for Landbru-

get i Meieriets Interesse, og en energisk praktisk Virksomhed gennemførtes tilligemed Regnskabsføring. Senere kom man til de bekendte Forsøg af Dr. Fjord, der jo ogsaa er Lærer ved Landbohøjskolen, som gavne Mælken og Smøret, og ogsaa udbledes til Svinefodring og andre Ting. Efterhaanden kom man ogsaa til fysiologiske Forsøg, der ledes af Dr. Bang, som med usle Apparater, daarlige Hjælpemidler og en slet Indretning udrettede noget meget Betydeligt; ærede Medlemmer have set paa det med Interesse. Det er altsaa paa Tide at gjøre Mere her. Vil man undersøge, om der ikke ogsaa i botanisk Retning er udrettet Afkillig af Landbohøjskolen ligeoverfor det praktiske Agerbrug, saa vil man finde, at dette ikke kan negtes. Det er en meget fremmende Videnskab, ikke alene videnskabelig og theoretisk, men ogsaa en, der rækker Praxis Haanden. Det er altsaa Noget, der bør fortsættes, men saa bør man ogsaa udstyre vedkommende Anstalt med passende Lærere, Apparater og Bygninger. Den ærede Ordfører erkendte jo ogsaa, at der burde gives anstændige Lønninger, og man bør ikke her sige: Vi kunne ikke give saadanne Lønninger her, fordi vi ikke have gjort det andetsteds; det forekommer mig at være et meget lille Standpunkt, man der stiller sig paa. Jeg maa jo imidlertid finde mig i det og kan selvfølgelig ikke paa Lønningsforhold lade en Lov strande, som i det Hele indeholder et saa stort Fremskridt, men jeg maa i høi Grad beklage, at man har stillet sig paa dette Standpunkt. Medens jeg taler om Sagen i Almindelighed, skal jeg kun sige, at, naar den ærede Ordfører nævnte Dyrefysiologi og var bange for Vivisektion, saa kan jeg sige, hvad det ærede Medlem ogsaa selv sagde, at det ikke er tilfattet og heller ikke behøves. Der er ikke Tale om Muskel- og Nerveforsøg, men om Fodrings- og Forgiftningsforsøg og lignende, og dertil er Vivisektion ikke nødvendig. Naar der af det ærede Medlem nævntes „økonomist“ Havebrug som det eneste, der kunde være Tale om ved Landbohøjskolen, saa forstod jeg ikke Motiveringen, thi det ærede Medlem nævnte jo tillige, at et videregaaende Løgshavebrug ogsaa havde økonomisk Betydning. Jeg skal herom henvise til den storartede Blomsterhandel, der føres nu til Dags. Ja hvis man under økonomisk Havebrug vil undersørstaa alt det, der har økonomisk Betydning i Gartneriet og som Salgsvarer, saa vil Begrebet økonomisk Havebrug rigtig nok blive udbudet i temmelig stor Maalestok og saa tror jeg, man godt kan sætte Ordet til. I Fjor havde jeg selv sat det til efter Direktørens Forslag, men jeg er kommen til